

Trong ti ng Vi t g n nh không có thu t ng "s ch ng" m c dù xã h i không thi u nh ng ng i đàn bà coi ch ng nh chúa t trong gia đình.

y v y mà cái thu t ng S V , t ngàn x a, đã tr thành ph bi n, coi nh m t trong nh ng thu c tính quan tr ng c a đàn ông. T S V g i lên m t hình nh đáng yêu, dí d m, th m ng và... hi n tri t.

Socrate là m t tri t gia n c a nhân lo i nh ng ông ta cũng là m t ng i s v . Câu nói n i ti ng c a ông,

t h n hai ngàn năm nay đã đ c gi i mà y râu nhâm nhi m t cách thú v :

- B n hãy l y v đi, vì b nào cũng có l i. N u l y đ c m t ng i v hi n thì b n là m t ng i đàn ông h nh phúc, còn n u l y ph i m t bà ch n thì b n s thành m t tri t gia.

Nh th l y v th t là tuy t di u.

B n tôi, có r t nhi u ng i thu c tr ng phái s v . Có ng i m i l y v v đã s , có ng i s dài dài trong su t vài ch c năm chung s ng. Phó th ng dân cũng s v mà ng i có ch c quy n cũng s v . Ng i ít h c n các b c tr ng phu trí th c đ u thu c lòng câu "nh t v nh i tr i"

Ch ng h n nh anh b n bác sĩ c a tôi l y v đã ngoài hai m i năm. B a kia hai ông bà r nhau đi ch mua s m các th đ k ni m ngày đám c i.

Ng i v b o:

- Anh gi ti n nhé. Em mua cái gì thì anh chi.

Ng i ch ng c t ti n vào túi áo. Nh ng khi hai ng i đ n đ u ch thì bà v l i c n nh n:

- Đ n ch đông ng i mà sao anh l ng nh m t th ng ng v y? Anh không bi t b n móc túi

đ y trong ch à?

- Đ ng lo, ng i ch ng nói, chúng nó không làm gì đ c anh đâu.

Bà v ng m nghĩa đ c ông ch ng m t lúc r i quy t đ nh:

- Đ a h t ti n đây. Anh gi ti n, m t nh ch i.

Ng i ch ng vâng l i, đ a ti n cho v . Bà ta b ti n vô ví, c m ch c trong tay.

Hai ng i b c vô ch , đi vòng vòng ng m nghĩa hàng hóa m t h i, cu i cùng bà v quy t đ nh mua m t b đ m 130 ngàn. Nh ng khi móc ví tr ti n thì m i hay là ví đã b r ch và gói b c bi n m t. Anh ch ng nh nh nói:

- Ph i chi lúc nãy em đ anh gi ti n thì đâu đ n n i.

B t ng bà v túm l y c áo ch ng, g m lên:

- Đ ngu! T i sao tôi b o anh đ a ti n cho tôi gi mà anh cũng đ a? Anh ph i bi t ngăn c n tôi ch . Th m i g i là đàn ông ch , đàn ông gì mà v b o sao nghe v y đ đ n n i m t h t ti n.

L i c a anh s s nh th mà còn đ cho ng i ta. Đàn ông gì mà hèn quá v y!

B n m c áo ngay gi a ch , anh ch ng m c c quá, n n :

- Anh xin l i. Buông anh ra đi. Đ ng làm th i ch đ ng ng i.

Nhân v t th hai là m t ng i t ng tá đ o m o. Bu i tr a nóng n c, tình c tôi g p anh ta trong m t quán n c. Th y c tay anh ta b nh ng v t x c ch ng ch t nh có ai l y dao lam c a hàng trăm nhát trên đó, tôi b o:

- a, tay c a ông sao v y?

Anh b n v n là m t nhà giáo. Tr c khi tr l i câu h i, anh ngó lui ngó t i xem có h c trò ng i chung quanh không, r i r tai tôi:

- V nó ng t.

- Tr i đ t! Ng t m y ngày mà nát b y cái c tay v y?

- Có m t đêm thôi. Đêm kinh hoàng. M t ng .

- Sao ông không kháng c ?

- Vì mình có l i.

- L i gì?

- B b t qu tang đi ch i v i b nh i.

- Thì c xin l i và h a không quan h l ng nh ng n a là đ c r i. Vi c gì mà ph i n m im ch u tr n âm th m trong đêm nh th ?

Anh b n giáo viên th dài, x cái ng tay áo xu ng, cài m ng sét đ che nh ng móng vu t đàn bà, đ n phân tr n:

- Nhà ch t, con cái n m ng sát bên c nh. V ch ng cãi nhau s chúng nghe, chúng nó bu n, còn mình làm cha cũng s m t uy tín, vì th mà c bà v l n mình không ai nói m t ti ng. Cu c tr ng ph t vì th đã di n ra qu n qu i trong đêm t i, nh c nh i trong âm th m.

Nhân v t th ba là m t anh nhà văn. Ngày n tôi đ n nhà anh ta ch i, v a b c vào nhà đã nghe ti ng cãi vã phía trên c u thang. Tôi v a đ nh lên xem chuy n gì thì th y anh nhà văn h i h ch y xu ng, phía sau là m t cô v tr c m con dao thái th t đu i theo b n gót. Đ b n kh i ng ng tôi nép vào trong g m c u thang, tr n. Cô v vung dao chém m t nhát, anh nhà văn né k p, con dao Đ Long chém vô t ng nhá l a. Cô v tr phóng l i dao v phía đ c ông ch ng nh ng h t. M t tr n quy n c c ti p theo sau. Anh b n nhà văn nép vô xó ch u đ n, l ng áo b xé to c, h n in d u cán ch i c a tr n đ n ngày hôm tr c. Lúc y tôi b n xu t hi n can ngăn, đ đ n cho b n. Bà v tr cú xu ng nh t con dao, đ đ tr c m t ch ng m y cái r i b đi. Tôi

điều anh b n l i ng i n i c u thang. H i vì sao b cô v bé đánh quá xá v y, thì đáp:

- T i hôm qua mình v v i bà c và m y đ a nh .

- Th là bà Hai có đ ng ý không?

- Mình có xin phép nghiêm ch nh.

- V y t i sao l i b đánh?

Anh b n kéo chi c khăn tay ra h mũi s n s t, sau đó ho khan lên m y ti ng r i m i tr l i:

- Đó là t i vì lúc ra đi thì mình kh e m nh mà khi tr v thì mình b c m cúm. Bà Hai h i: “Anh v nhà làm gì mà b m t s c đ v y? “nh ng mình có làm gì đâu mà m t s c.

Nói đ n đó thì anh b n h t x i h i m y cái liên ti p, r i l i phân tr n:

- Ông nghĩ coi, c m cúm có khi là chuy n trái gió tr i.

Trên đây là ba m u chuy n s v v i ba nhân v t khác nhau, ba tình hu ng khác nhau. B n đ c ch v i chê h là nh ng k hèn nhất đ n đ n. Anh bác sĩ trong m u chuy n th nh t s v ch ng qua vì lòng đ l ng, không mu n h n thua v i đàn bà, th t đáng khen thay! Anh giáo viên trong m u chuy n th hai s v vì m c đích vô cùng cao c đó là ng i nh h ng x u đ n con cái, th t đáng kính thay! Còn anh nhà văn trong m u chuy n th ba thì lấu cá h n nhi u. H n s n sàng đ a l ng ra ch u đ m đ đ c... b t cá hai tay.